

NASLOVNICA

KULTURA

DRUŠTVO

MAGAZIN

KOLUMNJE

HR SVIJET TV

DEUTSCH

IMPRESSUM

MARKETING

FILM | GLAZBA | KAZALIŠTE | KNJIŽEVNOST | **KNJIGOZORI** | UMJETNOST | KULTURNA BAŠTINA | KRATKE PRIČE

YOU ARE HERE: KULTURA ► KNJIGOZORI ► MLADEN LOJKIĆ: LIBERALIZAM – IDEOLOGIJA PROTIV BOGA I ČOVJEKA

Mladen Lojkić: Liberalizam – ideologija protiv Boga i čovjeka

PETAK, 25 TRAVANJ 2014 12:18

U Hrvatskoj, kada se za nekog kaže da je liberalan onda je taj izričaj za bezbožničku vladajuću političku svitu kao i za režimske korporativne medije inačica kako je taj *in*, odnosno kako je napredan, demokratičan, ljevičar, sekularist, laički aktivist, kozmopolit, Europljanin, feminist, podupiratelj gay skupina, istospolnih brakova te potpune liberalizacije pobačaja i sl., borac za prava životinja, vode, zraka, leptira, komaraca... Za one druge koji se bore za dostojanstvo svoje države i naroda, za nacionalno gospodarstvo, za jaku državu, jakog vođu, za očuvanje obiteljske tradicije, za kršćanski odgoj djece, za kulturu života zasnovanu na učiteljstvu Katoličke crkve, tma je prilijepljena etiketa rigidnog desničara, priprostog konzervativca, nazadnjaka, zatucanog ognjištara, ruralnog primitivca, pa čak i klerofašiste, ustaše itd. Ispada da je konzervativan svjetonazor gotovo nelegitiman u Hrvatskoj!

Upravo se stoga treba podsjetiti kako je nastao svjetonazor liberalizama i neoliberalizma koji je danas tako zdušno prigripla kukurikova koalicija u Hrvatskoj, a koja je stvorila duhovno i materijalno opustjelu Hrvatsku s vojskom nezaposlenih od gotovo 400 000 tisuća. Liberalizam, kao svjetonazor koji je isključivo u službi krupnog kapitala, od Kristove globalizacije čovjeka stvorio je globalizaciju novca gdje čovjek postoji samo kao objekt zato da bi poslužio uvećanju profita. Umjesto jedino prihvatljivog hijerarhijskog poretka Bog – čovjek – svijet, gdje je ekonomija samo dio svijeta i to u službi čovjeka, stvoren je poredak s početkom u kapitalu, dok je Bog izbačen kao nepotreban. No, i ta Zvijer ima svoju vjeru, a to je novac. Ima svoj pandam u Crkvi i svećenstvu, a to su banke i bankari. Umjesto Vatikana i Pape postoje američke Federalne rezerve (FED) i njihov predsjednik kao vrhovni autoritet kapitalu cijeloga svijeta.

Crkva, od *Milanskog edikta* Konstantina I. Velikog 313. godine do kraja 19. i početka 20. stoljeća, kada je masonstvo i službeno najavilo pobjedu nad Bogom i smrt Isusu Kristu i Duhu Svetomu, nije doživjela tako veliko slabljenje moći i vjere. Masonski silnici, sklopčani u svojim elitnim klubovima, te podružnicama u raznoraznim društvenim, kulturnim i političkim udruženjima, zidajući imaginarni hram cijelog čovječanstva, gradeći novi Babilonski toranj pod novom maksimum *Novog svjetskog poretka*, ponudili su svijetu najrazorniju podvalu, surogatni svjetonazor, zvani liberalizam. Liberalizam, kao najveća opsjena čovječanstva ujedno je bio i prvi općesvjetski plan uništenja Crkve.

Liberalizam (lat. *liberalis* = slobodan, slobodoumlje) je svjetonazor koji zagovara smanjenje nadzora države nad individualnom slobodom pojedinca, politička doktrina koja zagovara demokratske oblike vlasti i političku toleranciju, ekonomija koja zastupa načelo slobodnog tržišta i tržišnih zakonitosti, politički pokret koji se zalaže za poštivanje ljudskih prava i liberalnih stečevina čovječanstva. Iz ovih milozvučnih floskula čovjek bi pomislio da je liberalizam krajnja stečevina čovječanstva, utopijski zemaljski raj pravednosti. No, ako samo promotrimo tko su bili prvi liberalni mislioci iz 17. 18. stoljeća i odakle su se crpile liberalne ideje cijeli pothvat opsjene čovječanstva postaje kristalno jasan.

NAJNOVIJE NA PORTALU >>

- Anketе: Politika trećeg puta nema prolaza kod birača - samo Lesarovi Laburisti prolaze u EU parlament
- Tomislav Karamarko: Razlika je u korist HDZ-a je mnogo veća od danas objavljenih anketa
- Hrvati u bankama imaju 165,8 milijardi kuna – zbog toga Milanović i Linić najavljuju porez na kamate
- Pobuna zbog najave ujedinjenja HDZ-a 1990 i Zubakove stranke: Ne žele biti u istoj stranci sa onima koji su sotonizirali sve hrvatsko u BiH
- Mladen Lojkić: Liberalizam – ideologija protiv Boga i čovjeka
- Ukrajinska kriza drži cijene nafte iznad 110 dolara
- Mediji promoviraju Nikicu Valentića kao HDZ-ovog predsjedničkog kandidata
- Mate Kovačević: Hrvatsko gospodarsko čudo
- Predstavljena knjiga Mate Kovačevića 'Sudbina hercegbo sanskih Hrvata – Suverenost u okviru EU federalizma'
- Polufinalni susreti EL: Pobjede Seville i Benfice

Političku misao i praksu liberalizma razvili su fiziokrati i demonijaci prosvjetiteljstva, drzoviti i naduti enciklopedisti: Rousseau, Diderot, Montesquieu, Holbach, d'Alembert i njihov „vrhovni svećenik“ Voltaire. Prosvjetitelji (iluministi) davši si naziv po Luciferu, nositelju svjetla, narkotizirali su cijelu Francusku, Boga su pisali malim slovom, zakonitom kralju odrubili su glavu, kao i tisuće glava Blažene Djevice Marije čije su kipove dovezili na giljotinu i dekapitalirali, a obnaženu prostitutku stavili na oltar crkve Notre Dame u Parizu. Čudovišni tvorci liberalizma sebe su smatrali intelektualnom elitom koja se bori protiv praznovjerja, iracionalnosti i kršćanske tiranije kroz stoljeća. Ortodoksija je za iluministe bila predmetom izrugivanja, dokaz kukavičluka zaostalih duhova prošlosti.

Liberalni iluministički mislioci korijenje liberalizma pronašli su u poganskoj antici, u Ateni koja je priznavala principe individualne slobode utemeljene i ograničene zakonima grada-države. To nam daje odgovor na stvari svjetonazor liberalizma. Prvo: sva ta intelektualna svita bila je u članstvu masonskog bratstva, i već tada se ponašala kao budući vladajući stališ čovječanstva prema nešto kasnije razrađenoj shemi „o tri svjetska stališa“ britanskog sociologa Johna Ruskina sa sveučilišta u Oxfordu koji je osmislio kako će elitna rasa eugenika putem svojih podanika – srednjeg stališa vladati cijelim Planetom. Drugo: Atenski polis (grad-država), uzor teoretičarima liberalizma, kojeg i Platon smatra sretnom zajednicom, robove (današnji treći stališ – planetarni puk) uopće ne smatra ljudskom vrstom i na njih se liberalna sloboda nije odnosila.

Religija je za liberalizam nešto vezano samo uz intimu vlastite savjesti gdje Crkva mora biti strogo odvojena od države - „slobodna Crkva u slobodnoj državi“. To ujedno znači da liberalizam nije pravio nikakvu razliku između prave vjere kršćanstva i ostalih religija, gdje je Crkvu gumuo na marginu društvenog života i podvrgnuo općim pravima kao bilo koju vjersku zajednicu. Liberalizam je ustvari favorizirao sekularizaciju društvenog života, vjerski naturalizam, te na kraju i ateizam i vjersku ravnodušnost, što ga je vrlo brzo dovelo u sukob s kršćanskom koncepcijom čovjeka i svijeta. Francuz August Comte osnivač filozofskog pravca „pozitivizma“ podrazumijevao je da nakon teološkog i filozofskog stadija kroz koje je čovječanstvo prošlo dolazi novo razdoblje povijesti u kojemu čovjek okrenut fenomenima ne postavlja više sterilno pitanje „zašto?“, već „kako?“. Logikom toga pozitivizam je vodio u scijentizam - u stvari u religiju bez imalo transcendencije koja je trebala zamijeniti kršćanstvo. (Jose Orlandis: *Povijest kršćanstva*, Verbum, Split, 2004. str. 153., 154. i 156.).

Iluministički liberalizam, osim što je stvorio vojsku racionalista, anarhista, razvratnika i ateista, iza zastora stvarao je i čarobnjake i mage. Sotona s punim pravom počinje opravdavati svoj naziv. Knez ovoga svijeta, jer on je mesija tog dekadentnog svijeta, u kojemu se u skladnoj harmoniji isprepliče ogoljeli racionalistički materijalizam i demonski okultizam. Đavolji pentagram počinje i simbolički povezivati ta dva svijeta. Taj simbol đavla Bafometa, kasnije će, tijekom komunističkih revolucija, dobiti i prepoznatljivu jarko crvenu „đavolju“ boju. U toj sotonističkoj euforiji masonska i ostala ezoterijska društva sve više počinju pokazivati svoj iskonski demonski karakter. Oni doslovno žele uništiti Crkvu i restaurirati poganstvo. Već su srušili temporalnu vlast Svete Stolice i ostavili papinstvo bez ikakvog jamstva. Konačni im je cilj: dokinuti i duhovnu moć rimskog pontifikata, s potpunim rušenjem Papinstva. Diljem Zemlje počinju se osnivati društva tzv. nadmasonerije; *Klubovi paklenog ognja*, kabalistička, iluminatska, roznkrojcerska i sotonska društva, a gnostički patrijarh Valentin II. ustanovljuje 1888. godine gnostičku crkvu. Viša masonerija smješta svoje sjedište u Rim, nadomak Vatikana, a u palači Borghese smješta i *Veliki Orijent*, masonsku upravu i paladistički hram (*Paladijum* sačinjavaju „najzaslužniji masonski Meštri“ koji kontroliraju sva tajna okultna društva).

Njemački filozof Ludwig Andreas Feuerbach predlaže u Berlinu kršćanskoj Europi obožavanje jednog novog boga, „ljudsku vrstu“. Slične prijedloge ima Auguste Comte. On snoviđa kako će jednog dana kip Čovječanstva biti postavljen u pariškoj katedrali Notre-Dame, na podlozi oltara kršćanskog Boga. U svojoj bolesnoj filozofiji razrađuje cjeloviti proces kako će „službenici čovječanstva“ u potpunosti zamijeniti „Božje sluge“. Comte sastavlja novi katekizam, piše novo evanđelje, osniva „pozitivističko svećenstvo“ na čijem su hijerarhijskom vrhu znanstvenici i bankari, dok je sebi namijenio ulogu Velikog svećenika, pape. Izmišlja novih devet sakramenata za čovječanstvo „nove religije“. Ludilo demonije, „masonskog ekumenizma“ i totalnog sinkretizma hara Europom krajem 19. stoljeća.

Po cijeloj Europi masonerija organizira sotonske procesije u kojima se slavi njihov bog Sotona. Jednu takvu procesiju je 1889. godine, prigodom stote obljetnice Francuske revolucije, u Rimu, gotovo pred očima pape Leona XIII., organizirao Ernesto Nathan, Židov i poznati mason, budući gradonačelnik Rima. Trijumfalna masonska procesija nosila je barjake na kojima je bio lik Sotone i natpisi: *Živio Sotona, naš kralj*. Osim toga, u procesiji je pjevana *Himna Sotoni*, pjesma talijanskog pisca i dobitnika Nobelove nagrade Giosuea Carduccija. U toj himni Carducci slavi poglavicu palih anđela, pjevajući o Sotoni koji je pobijedio Jehovu svećenika, o hrđi koja je nagnzla Mihaelov mač i vjerni anđeo pada u ponor, dok se grom sledio u ruci Jehove... (Miro Glavurić: *Satana*, Sion, Zagreb, 2002., str. 228. i 244.)

Liberalni kapitalizam uskoro je pokazao svoje pravo lice. Pod vodstvom masonskih darvinističkih eugenika politička ideologija liberalizma, kao i njegova ekonomska doktrina,

u prvom redu se svela na nasilno rušenje kršćanskih dinastija u Europi gdje je novu vlast prigrabilo „građansko demokratsko društvo“. Osim toga, judeo-masonstvo vješto koristi liberalne jurišnike te potiče sukobe i ratove među državama u kojima financiraju sve strane u sukobima pošto je u njihovim rukama cjelokupni umreženi bankarski sustav. Nakon svih tih revolucija i ratova svi njeni sudionici su poraženi, osiromašeni, uništeni, a državne blagajne vape za pomoći. Tada kao mirotvorci uskaču masonske elite nudeći goleme lihvarske kredite državama i gospodarskim subjektima, koji tim činom upadaju u dužničko ropstvo s obično nametnutim gospodarskim, političkim, trgovinskim i svjetonazorskim rješenjima. Budući da novonastali liberalni kapitalizam nije nipošto pratio socijalne probleme, već napose, sveo se na iscrpljujući dugotrajan rad obespravljenog radnika, niske nadnice, zapošljavanje i iskorištavanje djece, neprimjerene uvjete rada i sl., prouzročio je pokretanje pokreta Mihaela Bakunjina, anarhizma, a potom i „znanstvenog socijalizma“, marksizma Karla Marxa.

Marksizam, radikalni protivnik svake religije, poglavito katoličanstva, odgajao je ateizam, bolje rečeno marksistički antiteizam, i ostavio neizbrisivi trag dekristijanizacije cjelokupnog društva širom svijeta. Taj borbeni laicizam i realizam 20. stoljeća kasnije se razvio u sorealizam, a nešto kasnije i u nacizam.

Marksizam je uz cionizam postao novi masonski demagoški koncept rušilačke ideologije 20. stoljeća, namijenjen sirotinjskom i radničkom sloju društva pomoću kojega se nastavilo sa svrgavanjem kršćanskih dinastija i iskorjenjivanja Boga iz ljudskih duša. Prvi pokusni poduhvat rušenja kršćanske dinastije prema konceptu „znanstvenog socijalizma“ Karla Marxa, ili općenitije borbenog laicizma i antiteizma izniklog iz liberalizma, dogodio se u Rusiji 1917. godine. Glavni epigon rastrojstva carske dinastije Romanovih bilo je elitno judejsko masonstvo *B'nai B'rith*.

Eugenika, kao znanost o „poboljšanju rase“, potpuno je zaokupila anglosaksonsku masonsku nadvrstu između dva svjetska rata. Versailleskim nepravednim sporazumom bilo je očito da je nastalo samo ratno primirje. Pobjednici rata (sile Antante su već tada bile pod apsolutnom kontrolom masonske super-vrste), prisilivši Njemačku da plati goleme ratne odštete, prouzročili su hiperinflaciju njemačke marke, uništenje njemačkog srednjeg sloja društva i dovođenje na vlast nekoga tko će okončati inflaciju, diktatora Adolfa Hitlera. Upravo u Hitleru judeo-anglosaksonsko masonstvo prepoznaje „svog čovjeka“, koji će odlijepiti Njemačku od komunističkog SSSR-a, svesrdno, kao odani član okultnog društva *Thula*, raditi na „poboljšanju rase“, a u konačnici izazvati novi svjetski rat, jer rat je za masonske oligarhe najprofitabilnije poduzeće. Ulaganje u „Projekt Hitler“ značilo je siguran rat, a samo totalnim ratom kapital se može najviše oploditi i dodatno ugrabiti apsolutnu moć. Masonski eugenici doslovno su žudili za novim ratom, u kojemu će ostvariti golemi profit, a poslije rata presložiti novu političku kartu Planeta. Stoga je klon anglosaksonskih masonskih eugenika, Adolf Hitler, u stvari bio samo umna i fizička tragična figura, marioneta s kojom su se oni poigrali.

Na taj način masonski projekt „liberalizam“, odigravši svoju povijesnu ulogu, ciljano je doživio potpuni krah i slom. Nakon inverzije individualizma različitim tipovima kolektivizma i totalitarizama (Listopadska revolucija u Rusiji 1917., marš na Rim 1922., osmišljena ekonomska kriza 1929.-1933., uspon nacionalsocijalizma 1933.-1945. itd.) političko-ekonomska filozofija liberalizma prestala je postojati.

Poslije Drugog svjetskog rata liberalizam uskršava u svom naravnom biću, kada je dobio predmetak *neo*, kada je skinuo krinku „anđela slobode i napretka“, te se promethuo u demona dužničkog ropstva i zatiranja nacionalnog i vjerskog identiteta. Neoliberalizam, kao moderna inkarnacija liberalizma, postao je blizak filozofskoj, političkoj i ekonomskoj teoriji poznatoj kao libertarianizam, u kojoj se odbacuje bilo kakva intervencija državnog protekcionizma u bilo kojem obliku proizvodno-ekonomskog procesa kao oblik prisile koji ograničuje apsolutnu ekonomsku slobodu vlasnika kapitala. Neoliberalizam je postao krajnji željeni povijesni sustav Ruskinove darvinističke nadržase u kojemu je stvorena potpuna deregulacija slobodnog nekontroliranog tržišta i privatnog vlasništva, krajnja suverenost najbogatijih pojedinaca i vladavina zakona isključivo u okvirima „minimalne države“ (*laissez-faire*). Stvoren je najrigidniji diskriminacijski sustav gdje potpuno druga pravila vrijede za masonske prosvijetljene oligarhe, u odnosu na „ljudski korov“- zombiziran robovski soj društva.

Osim deregulacije (smanjenje poslovnih propisa radi postizanja bolje „poduzetničke klime“), neoliberalnu ekonomsku politiku karakteriziraju još: liberalizacija (otvaranje granica i ukidanje carina), privatizacija (povorba državnog vlasništva u privatno po načelu da je država loš gospodar, a time je privatno vlasništvo uvijek uspješnije), smanjenje javne potrošnje i socijalne sigurnosti (smanjenje financiranja zdravstva, školstva i sl., te uvođenje određenih participacija) i veća „fleksibilnost“ tržišta radne snage (pravim imenom smanjenje radničkih prava, lakše otpuštanje radnika, povećanje rada na određeno vrijeme i dr.). Vidljivo je da neoliberalna doktrina ima jasan stav prema jednakosti čovjeka. Jedina jednakost koju priznaje je jednakost mogućnosti. Jednakost mogućnosti znači da ljudi „imaju jednake izgleda da postanu nejednaki“, i stoga je nejednakost opravdana jer potiče ekonomski rast. (Jozo Kapović: *Neoliberalizam, ekonomska kriza i Hrvatska*, Filozofski fakultet u Zagrebu, str. 2. i Davorka Vidović: *Globalizam i neoliberalizam, Refleksija na hrvatsko društvo*, CPI, Zagreb, 2006. str. 138.)

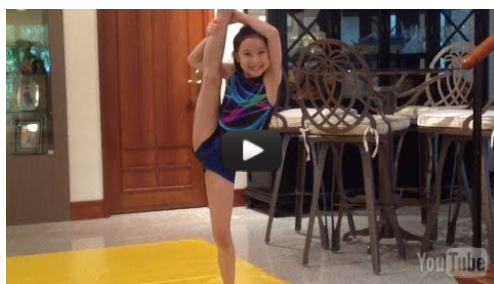
Čikaško sveučilište (*Chicago School of Economics*), zbog britanskog ograničenog ljudskog, ekonomskog i prostornog potencijala, preuzelo je primat od Oxforda u uzgoju srednjeg stališa (prividnih upravitelja država). Neoliberalnom doktrinom porobljavanja država, poglavito tzv. Trećeg svijeta, rukovodili su neokonzervativni ekonomisti, *guru* neobuzdanog kapitalizma i hipermobilne neoliberalne ekonomije, dobitnici Nobelovih nagrada za ekonomiju; Friedrich von Hayek i Milton Friedman. Iz zemalja predviđenih za „šok terapiju“ na Čikaškom sveučilištu se su odgajali vrsni studenti, koji nakon završetka studija i „iniciranja“ u srednji stališ vraćaju se u svoje zemlje gdje šire sumanute ideje neoliberalne ekonomije. Kada doktrinom šoka neoliberalno bjesomučno tržište zahvati cijelu zemlju oni u pravilu kao za nagradu postaju državnici i politički dužnosnici u tim zemljama, ostavljajući iza sebe materijalnu jad, duhovnu pustoš i ropsku ovisnost malog čovjeka.

Hiperkapitalizam je u potpunosti promijenio snage na tržištu kapitala i degradirao poimanje demokracije. Nadmoć ljudi s onu stranu novca, ta nevidljiva sila, postala je impulzivna sila koja dominira stvarnošću, sila koja akulturira, totalitarizira, kanibalizira, rebarbazira, darvinizira, te sila koja ignorira i marginalizira, sankcionira i uništava sve što pruža otpor. Vidljiva središta moći (krovne financijske institucije svijeta) umrežile su sve vlade i financijske institucije dužničkih zemalja koje im poput vazala osiguravaju bezumno plodjenje kapitala. Središta financijske moći su apsolutni gospodari u polju klasičnog tržišta na kojemu više ništa nema svoju stvarnu vrijednost. Sve što je imalo vrijedno na domaćem tržištu se obezvrjeđuje, tjera na vjetrometinu burze gdje se kupuje radi daljnje prodaje i radi još većeg profita. Tom metodom obezvrjeđivanja svega što se nađe na burzi, uspješna poduzeća preko noći se pretvaraju u anoreksična, a najveći gubitnici postaju njegovi zaposlenici, kao i mali dioničari koji nemaju nikakva saznanja o anonimnim snagama darvinističkog poduzetništva i anonimnog kapitala s kojime se dionice kupuju. Fenomen „što više-što brže“ zamagljuje i zbunjuje sve sudionike te kasinoekonomije, samo ne nevidljivu silu, kreatora takve ekonomije. (Slavko Kulić: *Globalizacija i neoliberalizam: Refleksije na hrvatsko društvo*, CPI, Zagreb, 2006. str. 102. - 104. i 109.)

Što je čovječanstvu prouzročio liberalizam, odnosno neoliberalizam, kao utopija o sretnom kraju ljudske povijesti? Najrigidniji neoliberalni totalitarizam! Ironično zvuči liberalno, a totalitarno, baš poput „drvenog željeza“. Međutim neoliberalna ideologija je apsolutno totalitarna, a poglavito neoliberalna praksa koja je po svojoj isključivosti nadmašila despotske režime komunizma, fašizma i nacizma. Stvoren je sustav socijalnog darvinizma, socijalizam blagostanja za super moćne bogate eugenike i ropski kapitalizam za planetarno pučanstvo. Dok su komunizam i fašizam samo težili da budu svjetski poredci, Zmija je presvukla kožu, i neoliberalni totalitarizam to je i postao.

Korišteni dijelovi iz knjige *Tko želi razoriti Crkvu*

Mladen Lojkić

Fashion Show

Gymnastics Leotard Fashion Show Having fun in my Snowflake leotards

autor **Kyra Leyi Cheung** na usluzi YouTube

